

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

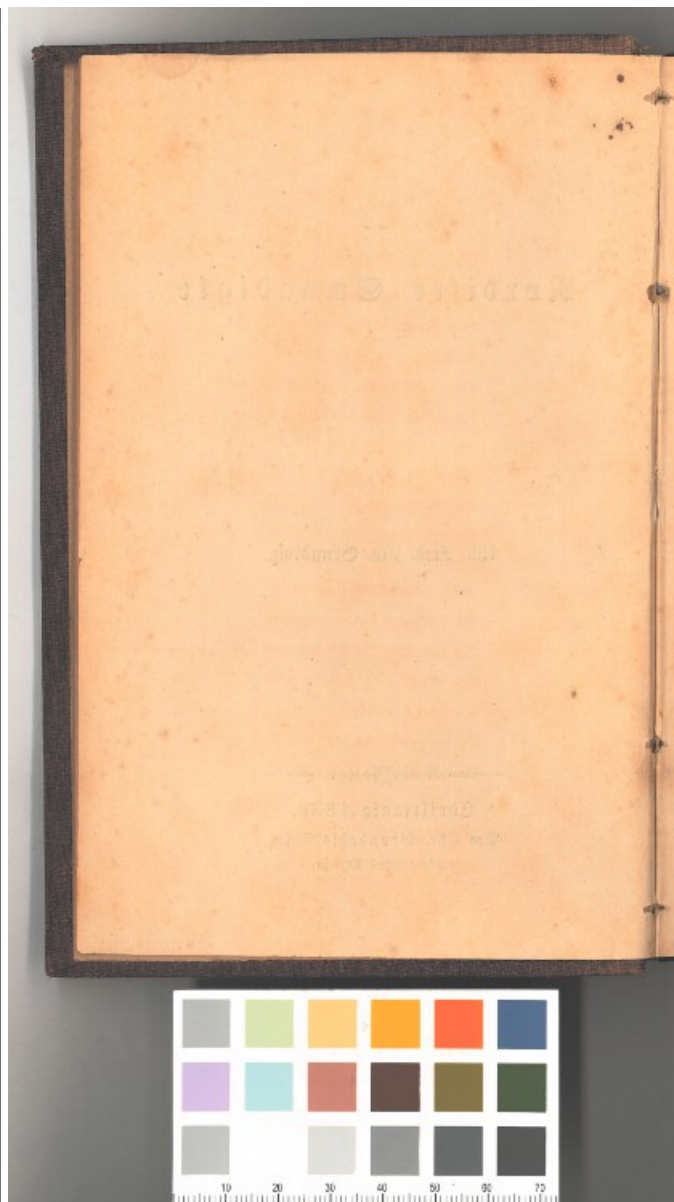
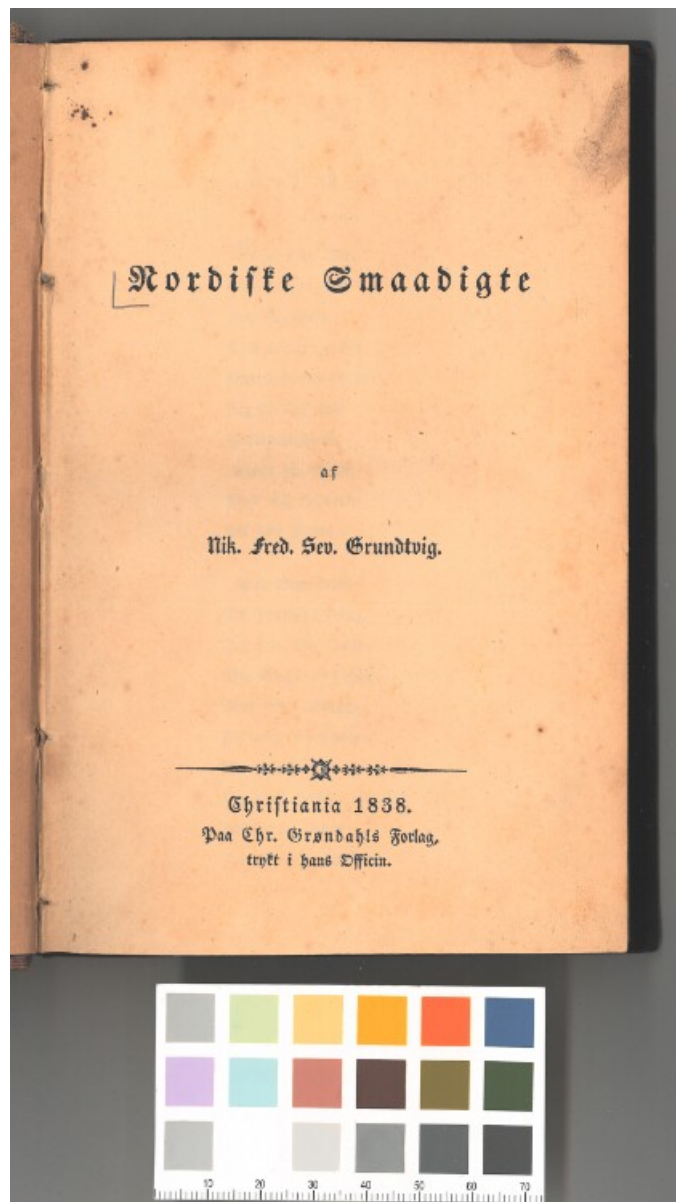
Titel: Nordiske Smaadigte

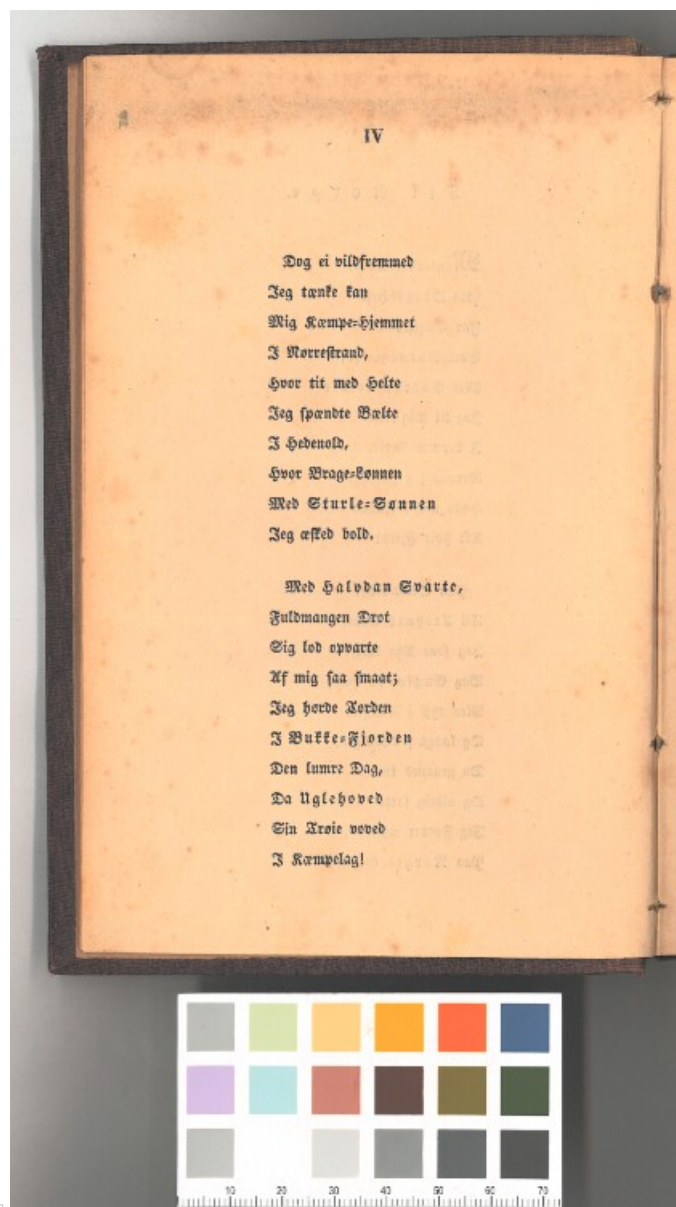
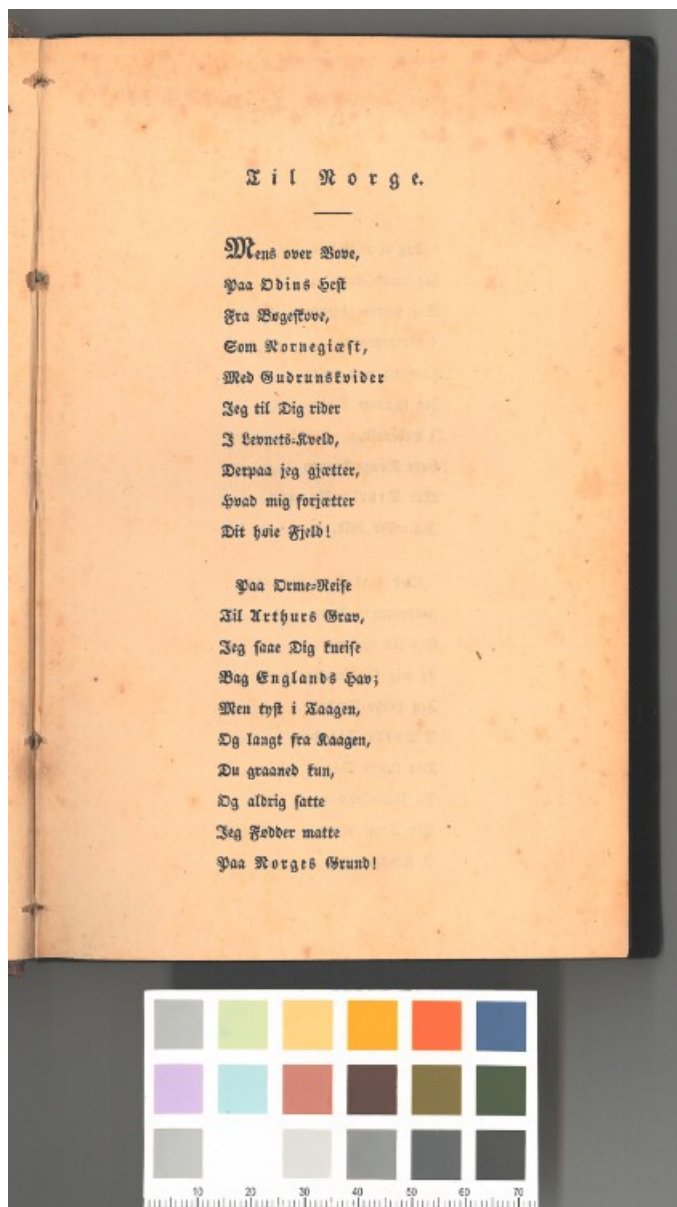
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nordiske Smaadigte", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. I. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_601-txt-shoot-idm188/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

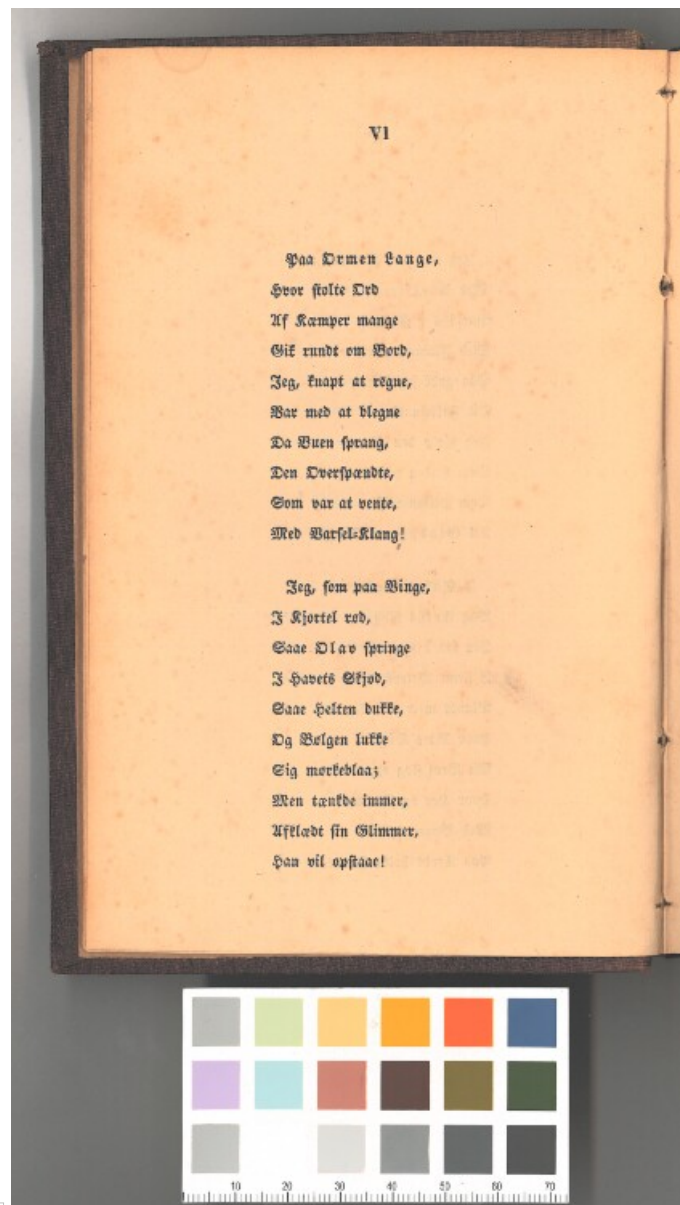
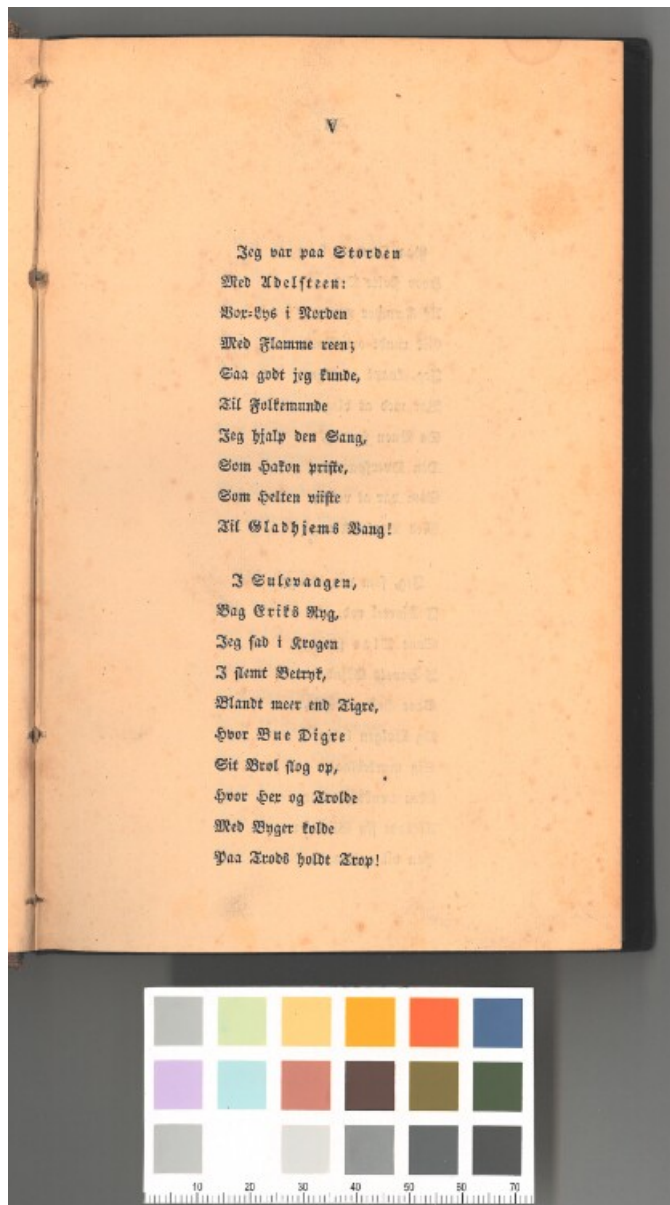
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

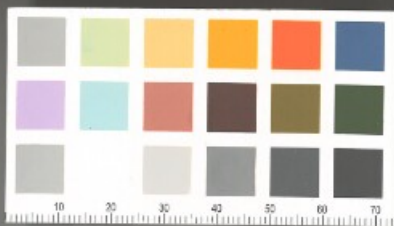

VII

Med Norges Helgen

Jeg stred og bad,
Men fulgte Elgen
Fra Stiklestad,
Hvor Bjarkemaalet
Fit brat afftraalet
Bag Kulfort Sky,
Hvor Nordmænd ginge
Sig selv paa Klinge
Og faldt med Gny!

Dog som en Horve,
Jeg hængde fast
Med Giften Dvre,
Hvis Skjold ei brast,
Hvis Dre-Hammer
Som Njolners Flamme
Bar Anglers Skval,
Hvor Norges Flaade,
Med Haarderaaede
Olv spulek!

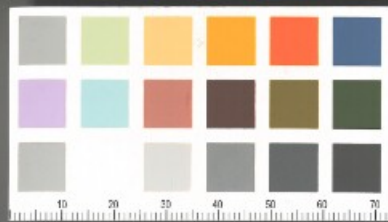

VIII

Med Harfod-Sannen,

Den friske Fyr,
Jeg napped Mennen
Paa Koentyr,
I Fred og Feide,
Om bord fra Seide
Til Naglegaard,
Hvor han sit Hoved
Med Gjernens voved
I Ungdoms-Kar!

Jeg saae ham prale
Af Bittighed,
Jeg saae ham hale
I Daarskab ned!
Med Magnus Blinde
Jeg saae forfoinde
Det Yngling-Lal,
For Harald Gilfe,
Den falske Pille
I Konge-Fald!

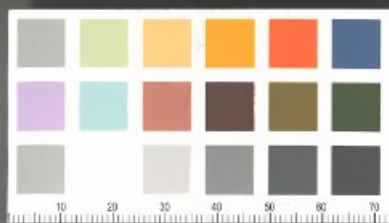
Det gamle Norge,
Med Spire i Sky,
Da tør vel borge
Mig for det Ny,
At der jeg finder
Med gamle Vinder
Dg Gæstmildhed,
Dg aabne Dren
Langsøp til Eteren,
Ad Trondhjems Led!

Hvor Drmen Vange
Paa Beding stod,
Dift Skjaldesange
Har sækket Ned,
For Davs Sæde
Skal Ingen tørde
Ubert, omsonst,
Sit Hærf kun kroner,
Hvor Harpen toner,
Hans Dngnings-Konst!

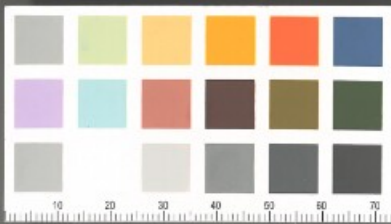
I Davs Dage
Kom Horne-Giaft,
Den Sen af Brage,
Paa Ddins Hest,
For Bind og Bove
Fra grønne Skove
Til Nidaros,
Med Sang og Sage
Fra gamle Dage,
Med Helt-Kæed!

Da under Tide
For første Gang
Til Gudrunns Kvide
Led Harpellang,
Sit Livsljys tændte
Dg snart udbrændte
Da Horne-Giaft,
Hans Læber blaaend
Han mot nedbaand,
Kong Dav næft!

Med ham blev jordet
Det gamle Kuld,
Som førde Dødet
Om Dødtids Guld,
Som kunde svinge
Med Folke-Lunge
Saa jævnt og klart,
At Hjerte-Dybet
Kun ei for Krybet
Blev aabenbart!

Men nu har Stjerner
Et Kredslob endt,
For Folke-Hjerner
Kun lidt bevendt,
En „gylden Alder“
For Romer-Skvalder
Og Morder-Staal,
Men Trængsels Dage
For Sang og Sage
Og Modersmaal!

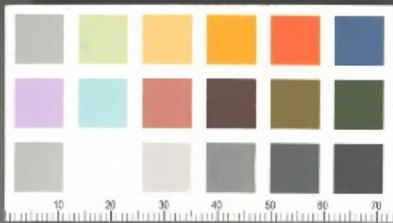
Da lagdes Jorden
I Krulle-Baad,
Da glæmde Norden
Sin Kampenand,
Men vaagnet atter
Nu sammensatter
Sig Vorne-Giaft,
Og Stjernerens Leder
I kon bereder
En Folke-Fest!

Ia Høitids-Dage
Nu efter Nat
For Sang og Sage
Sprinde brat;
For Folkemunde
Hos Skjald og Bonde
Et Gyldenaar,
Min Stav forkynder,
Det først begynder
Paa Sløvbygaard!

I klare Sange,
Som Folk fortaar,
Da over Bange
Et Lys opgaar,
Ia over Fjelde,
Dg Magt og Sælde,
Dg Krig og Fred,
Som over Strande,
Dg alt hvad Lande
Kan blomste ved!

D hil Dig, Kerge,
Med Dal og Fjeld!
Io farre Borge,
Dedmere Hæld!
Paa dine Gaarde
Blandt Klipper haarde
Er Byeden let,
Der Graender trygge
Al Bonde-Lykke
Har Delsret!

Kun drat en Skole
Paa Nordisk Grund
Med Lærestole
For Livet kun,
For Nordmandskivet,
Som det er givet
Af Himlens Gud!
Lad Dren døse
Sig Død tilkjøbe
Med Hoodbrudd!

Dig selv Du lignt,
Da faer Du Friid,
Dig Gud velsigne,
Da blir Du viis!
Lad Tro og Tale
I alle Dale
Sig røre frit!
Da Friheds Smykke,
Da Liv og Lykke
Dg Lys er dit!

